

İsa'ya Benzemek

Ruhsal Büyüme

4. Oturum

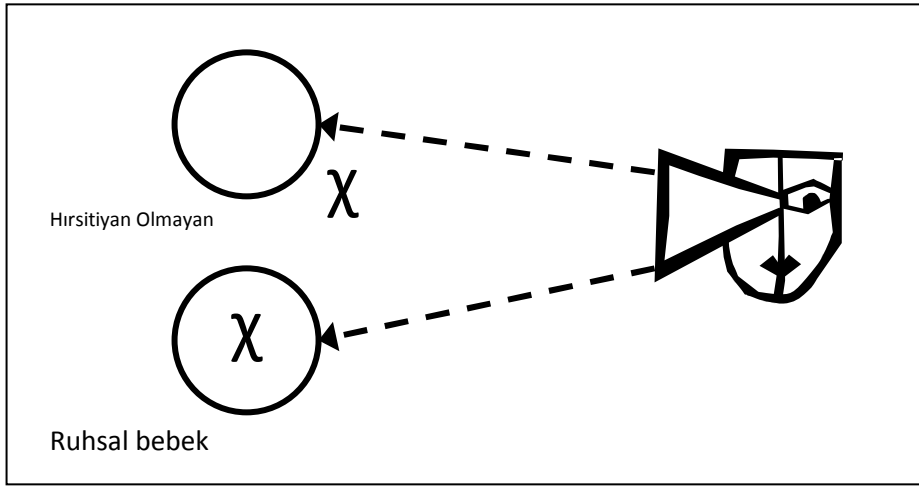
SÜREÇ VE ÇARMIH

Kırıklık, içteki Mesih'in dışarıya yansıtılmasına izin verir.

Yuhanna 12:24: "Buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir."

Tanrı, "dış kabuklarımızı" kırmayı amaçlar. İnsanların içimizde yaşayan Mesih'i görmelerini ve içimizdeki Rab İsa Mesih'in harekete geçip etrafımızdaki insanlara dokunmak için özgür olmasını arzular.

Ruhsal bebekler İsa'ya pek benzememektedirler. Henüz doğru ve tam bir biçimde Mesih'i yansıtamamaktadırlar.

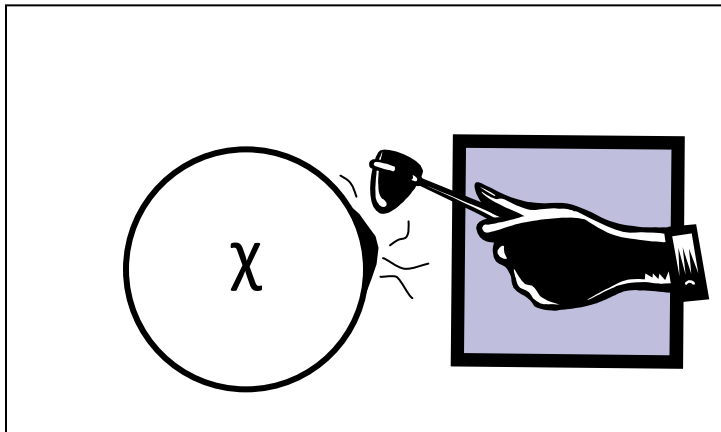

Tanrı'nın stratejisi basittir. Dışımızdaki kabuğu kırarak İsa Mesih'in bizim içimizden hizmet etmesine ve etrafımızdaki kişilerin de içimizden Mesih'e bakmalarına izin vermeyi tasarlar. Kırıklık, Tanrı'nın çocuklarını yontmak için kullandığı başlıca süreçtir.

Mecazi anlamda konuşursak, Tanrı'nın elinde kullandığı pek çok çeşit çekiç ve keski vardır. Bunların arasında meydan okuyucu denenmeler, acı veren olaylar, bozulmuş ilişkiler ve ciddi hastalıklar olabilir.

Yaşamımızda Mesih'e yeterince benzemeyen bir yanımızı süreç içine alırken tam doğru noktaya değecek küçük bir çekiç ya da keski seçer. Kırıklık süreci başlamıştır.

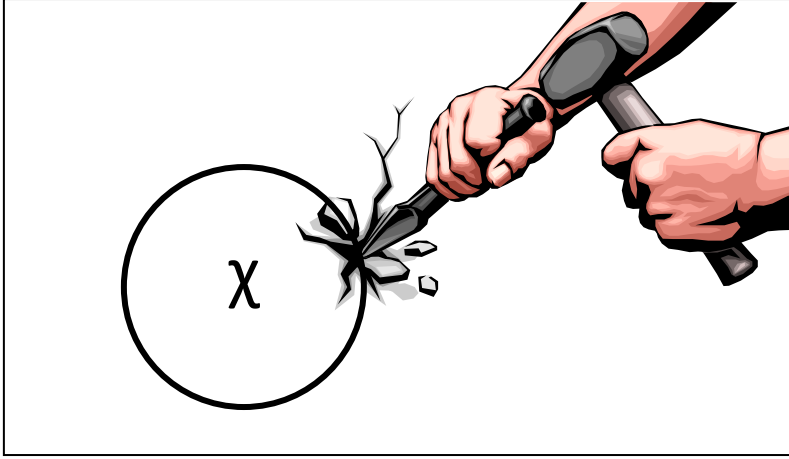
(İbraniler 12:5-11)

Maalesef, Tanrı bu yontma ve kesme işlemlerine başladığında genelde ilk başta verilen tepki öfke ve tatminsizlik oluyor. “Tanrım, neden ben? Bebeği ölecek olan kişi neden benim?...Sarhoş şoför neden benim oğluma çarptı?...Neden kanser oldum?...Bu haksızlık. Eğer sen beni sevseydin bunların asla benim başıma gelmesine izin vermezdin!”

Çoğu Hıristiyan zorluklarla karşılaşınca şikayet eder.

Baba'ya alçakgönüllülük içinde boyun eğmeyi ve Mesih benzerliğine dönüştürüldüğümüz için teşekkür etmeyi reddettiğimiz zaman Mesih'in bizde çalıştığı noktalarda sertleşiyor ve nasırlaşıyoruz. Tanrı, bu noktada “Sorun yok. Ben o tepkiyi kaldırabilirim. Sadece daha büyük bir çekiç ve keski kullanmam gerekecek” der.

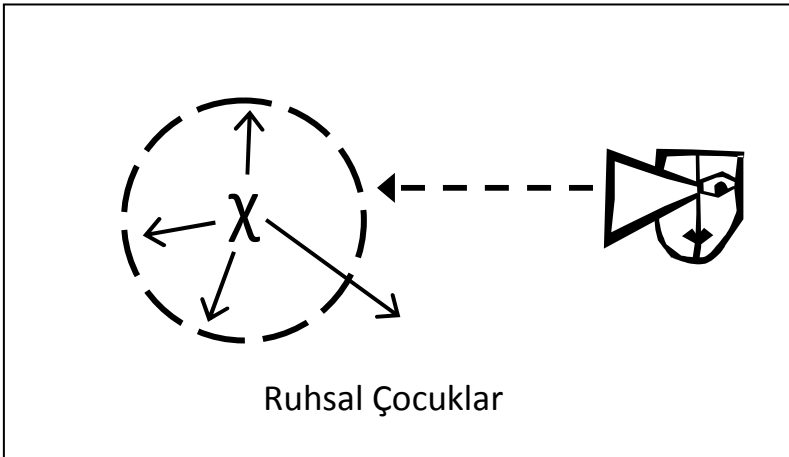

Tanrı işini tamamlayacaktır. Bu yüzden biz de O'nun “büyük darbelerinden kaçınmak istiyorsak hafif vuruşlarını dinlemekte” hikmetli olmalıyız.

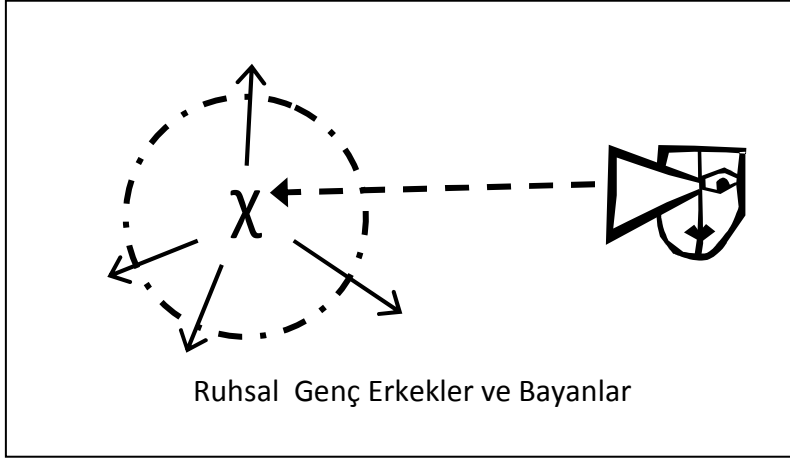
ALİŞTİRMA: Sorunlarla karşı karşıya kaldığınızda nasıl tepki verirsiniz? Başınıza bir felaket geldiği zaman nasıl tepki veriyorsunuz? Hiç Tanrı'nın önünde öfke ve acılık ile boğuştuğunuz mu? Çaresizlik içinde hiç vazgeçmeyi düşündünüz mü? Yoksa İbraniler 12:5-11'de anlatıldığı gibi yaşayıp “Ruhtar Baba'sına” boyun mu eğiyorsunuz? Sizin yaşamınızda, zorlukların ve denemelerin içinde Tanrı'ya boyun eğmek neye benziyor?

Kırıklık prensiplerini kabul ettiğimiz zaman Romalılar 5:3-5'i daha kolay kavriyoruz.

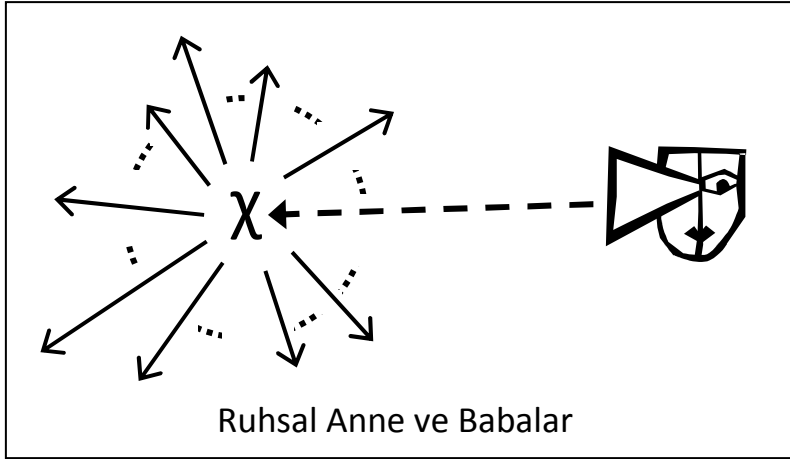
Kırıklığın, olgunluk evreleri ile direk bir ilişkisi vardır. Ruhsal çocukların kabukları neredeyse tamamen yerli yerindedir. Tanrı'nın yontma işlemleri görünmeye başlanıyordur, ama açıkçası ruhsal çocuklar henüz İsa'ya çok benzememektedirler. Sürecin çok az bir kısmı tamamlanmıştır.

Ruhsal genç erkekler ve bayanların kabuklarında büyük boşluklar vardır. Sürecin çok daha büyük bir bölümünü tamamlamışlardır. Kırıklık süreci yol alıyor.

Ruhsal anne ve babaların etraflarında neredeyse hiç kabuk kalmamıştır. Kendi kendilerine yetmeden, kendini beğenmişliklerinden, kendi kendilerini suçlamalarından, bencil veya kişisel isteklerinden geriye çok az bir şey kalmıştır. İnsanlar, açıkça içlerindeki Mesih'i görebilmekte ve O onlar aracılığıyla artık çok daha fazla çalışabiliyordur.

(2 Korintliler 3:18)

Kırıklığın prensipleri, Yaratılış'tan yazılı son kitap Vahiy'e kadar Kutsal Yazı'larda devamlı görülür. Kronolojik olarak Kutsal Kitap'ta ilk yazılan kitap Eyüp'tür ve kırıklığın fikri erkenden burada ekilmiştir. Denenmelerinin ortasında Eyüp "Ama O tuttuğum yolu biliyor, beni sınıdığında altın gibi çıkacağım" der (Eyüp 23:10).

Hedefimiz İsa Mesih'in dirilmiş yaşamıdır – sürecin içinde bazen yer alan zorluklar değildir. Çarmıh, araçtır, sonuç değil. Çarmıh ve ölüm dirilişten önce gelir. Ama Mesih dirilmiş yaşamımızı bizim için garanti etti. Unutmayın, "Buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir."

ALİŞTİRMA: Yaşamınızda İsa'nın şimdiye kadar bile ne kadar çok toprağı hazırladığını düşünün. İnsanlar sizde İsa'yı kolayca görebiliyorlar mı? İsa, sizin içinizden etrafınızdaki insanlara hizmet etmekte ne kadar özgür? Kırılması gereken ne kadar "kabuk" kaldı?

ÇARMIH:

(Matta 16:24)

RUHSAL BÜYÜME ÇİZELGESİ:

Gerçekte, İsa Mesih'te büyüdüğümüz her günde sizin ve benim taşıdığımız pek çok çarmih vardır. Her biri bizi İsa Mesih'te olgunluğa götürmek üzere tasarlanmıştır. Taşıdığımız ve deneyim ettiğimiz yalnızca bir büyük çarmih yoktur. İsa "çarmihinizi her gün yüklenin" dedi.

Çarmih, Tanrı'nın bizi İsa'ya benzetmek için kullandığı ana araçtır.

ÇARMIHTA ÖLMEK ACI VERİR

(I.Petrus1:6)

Bir kişinin ruhsal seviyesi genellikle denenmelere nasıl tepki verdikleri aracılığıyla gözlemlenir. Genç imanlılar sık sık "Bu haksızlık" diye şikayet ederler. Sık sık öfkelenir, acılaşırlar ve cesaretleri kırılır. Daha olgun Hıristiyanlar hikmet, anlayış ve minnettarlık ile tepki verirler: "Rab, teşekkür ederim. Bu zorluğun, benim İsa'ya daha fazla benzemem için senin tarafından tasarlandığını ve buna senin izin verdiğini anlıyorum."

Zorlu denenme (Maden eritme kabı), asla Tanrı'nın çocuğunun dayanabileceğinden daha zor ve sıcak olmaz. S -E - V-G-İ harfleri ile ayarı yapılmış her eritme kabının içinde Tanrı'nın bir termometresi vardır. Babamız, İsa Mesih'in suretini yansıtabilmemiz için - alevi ve termometreyi doğru ısı ve bizi tüm kirliliğimizden arıtacak doğru eritme süresi için dikkatli bir şekilde izler.

(Yakup 1:2-4)

A) ÇARMIH'TA ÖLMEK ZAMAN ALIR.

(Filipililer 1:6)

"Tanrı'nın görkemli bir meşe ağacı yetiştirmesi yüz yılını alır. Bir kabağı ise altı haftada yetiştirir." Siz hangisi olmak isterdiniz? Bir meşe ağacı? Veya bir kabak mı? Ruhsal büyüme zaman alır.

KENDİ KENDİMİZİ ÇARMIHA GERMEK BİR SEÇENEK DEĞİLDİR.

(Efesliler 2:10, Filipililer 2:13, Markos 4:20)

Hiç kimse Tanrı'nın sürecini hızlandıramaz. Ama kesinlikle yavaşlatabilir. Büyüyen Hıristiyanlar'ın Tanrı'nın önüne hayatlarını bırakıp "Baba, işte buradayım. Beni al. Beni kullan. Yeryüzünde başarmak üzere çağırdığın işleri başarabilmek için olmam gereken ruhsal erkek veya bayan olabilemem için gerekli olan ne varsa yap – bedeli ne olursa olsun" diyebilmesi çok çok önemlidir.

Çarmih, son değildir. Diri yaşamın başlangıcıdır.

ALİŞTİRMA: Tanrı'ya hiç "Beni al ve kullan. Seninim" dediniz mi? Bunu gerçekten yürekten söylediniz mi? Bu teslimiyetin ne anlama geldiğini gerçekten kavradınız mı? Yaşamınıza geriye dönüp baktığınızda Mesih'in yüceliğini yansıtmanız için Tanrı'nın elinin size şekil verdiğini ve yonttuğunu görebiliyor musunuz? Tanrı'nın hayatınızdaki olgunlaştırma süreci neye benziyordu?

Pahası ne olursa olsun, Tanrı'dan size ruhsal bir anne veya baba olmanız için şekil vermesini isteyin. Ne bir kenara ayrılmış durumdasınız ne de yalnız yolculuk ediyorsunuz. Tanrı, çarmıhınızı tek başınıza taşımanızı amaçlamadı. İsa'nın bile çarmıhını taşıırken yardıma ihtiyacı vardı. Eğer O'nun buna ihtiyacı olduysa, kendi ihtiyacınızı tahmin edebiliyor musunuz?

Şimdi, Tanrı'dan, sizinle birlikte aynı yolculuğu yapanları yanınıza yerleştirmesini istemenin zamanı olabilir. Kendi kendimize yetmeyi, kendini beğenmişliğimizi ve kendi kendimizi suçlamayı öldürmenin en iyi yolu ihtiyaçlarımızın başkalarının sevgisi aracılığıyla karşılanmasıdır.